

گزارش وضع مردم پلدختر لرستان پس از سیل:

«اشتغال» را هم سیل برد

تهران (پانا) - «اگر به مغازه‌های لوازم خانگی سری بزنید، یخچال‌های توزیع‌شده را می‌بینید که مردم برای فروش در آنجا گذاشته‌اند.» اینها اظهارات عجیب یکی از اهالی پلدختر بعد از توزیع کالا برای سیل‌زدگان این شهر است.

به گزارش ایلنا، حدود ۴ ماه از روزی که بهار مردم با خروش رود کشکان زمستان شد، می‌گذرد. در مسیر جاده معمولان به پلدختر هنوز هم آثار خرابی ناشی از سیلاب بر آبادی‌ها و این مسیر ۱۰۰ کیلومتری پریچ و زنج‌می باقی مانده است. جاده‌های که اگرچه در ابتدای آن نوشته شده «جاده پلدختر مسدود است» اما در حقیقت قسمتی از راه را آب برده است و در طغیان رودخانه کشکان دیگر اثری از جاده باقی نگذاشته است. برخلاف روزهای ابتدایی سیل که انواع ماشین‌آلات راهسازی در این جاده مشغول فعالیت بودند، اما امروز دیگر به سختی می‌توان در طول این مسیر ۱۰۰ کیلومتری یک ماشین راهسازی هم پیدا کرد.

در طول مسیر آنچه که بیش از همه خودنمایی می‌کند، باقی‌مانده پل‌هایی است که در گذشته راه ارتباطی روستاها با جاده اصلی بوده است و امروز در کف رودخانه قرار گرفته‌اند، البته به گفته یکی از افراد محلی راه تمام روستاها به جاده اصلی باز است.

ساکنان شهرستان پلدختر و اطراف رودخانه کشکان در آن شب پر از التهاب حریف طغیان رودخانه نشدند و به تنها چیزی که فکر می‌کردند، نجات جان‌شان بود و امروز پس از گذشت بیش از ۱۰۰ روز از وقوع سیلاب بهاری در این منطقه اگرچه گل و لای از چهره شهر پاک شده است، اما مردم هنوز هم با مشکلات بسیاری مواجه هستند و هنوز هم خانواده‌هایی هستند که در گرمای طاقت‌فرسای پلدختر در کانکس یا چادر به سر می‌زنند.

هوا به شدت گرم است و تعدادی از ساکنان شهرستان پلدختر در محوطه پایگاه هلال‌احمر جمع شده‌اند تا کولر و دیگر لوازم خانگی مورد نیازشان را دریافت کنند.

یک خانم میانسال از اهالی پلدختر در پاسخ به سوالم درباره وضعیت شهر بعد از ۴ ماه از وقوع سیل در این شهرستان می‌گوید: وضع شهر تقریباً بهتر شده است، اما هنوز هم مثل سابق نیست و هنوز هم خوب نیست. در زمان سیلاب آب حدود یک و نیم متر از منزل‌ها را گرفته بود و همه وسایل‌ها را خراب کرد. متأسفانه تمام وسایل و جهیزیه‌های که برای دخترم درست کرده بودم را آب برد.

او ادامه می‌دهد: شوهرم کارگر بود و بعد از سیل بیکار است و وضعیت خوبی ندارد، پسر هم در سیل آسیب دید که دو ماه بیمارستان بستری بود و هنوز هم تحت درمان است.

این ساکن شهرستان پلدختر می‌افزاید: هنوز بخشی از خانه‌ها و حیاط‌ها خراب است و هنوز در حال تعمیرات آنها هستیم. در ارزیابی‌ها خانه ما را تعمیر می‌کنند و گفتند، وام به ما تعلق می‌گیرد اما هنوز اتفاقی نیفتاده است.

کمی آن طرف‌تر مردی از محله رسالت ایستاده و می‌گوید: هوا گرم است و آمده‌ام تا کولر بگیرم. او ادامه می‌دهد: همه وسایل‌ها در سیل خراب شد، اما در حال حاضر مهمترین مشکل ما گرما است و از آنجا که کولرهایمان در جریان سیل خراب شده، واقعا شرایط غیرقابل تحمل است.

او خاطرنشان می‌کند: آمده‌ام اینجا تا کولر بگیرم، اما می‌گویند کولرهای دو خیابان در منطقه ساحلی

کنار رودخانه که منزل ما هم در آنجا واقع است را به معتمد داده‌اند؛ در صورتی که من اصلاً نمی‌دانم معتمد کیست، فقط به ما می‌گویند اqlام این دو خیابان را به یک معتمد داده‌اند و خودتان بروید معتمد را پیدا کنید!

این ساکن پلدختر تصریح می‌کند: ۵ میلیون تومان وام بلاعوض و ۱۵ میلیون تومان وام با تسهیلات پرداخت شده و همانطور که گفتم، مهمترین مشکل ما گرمایش است، البته اهالی کوی سازمانی‌ها که نزدیک رودخانه هستند، وضع بسیار بدی دارند برخی از افراد آن منطقه هنوز در کانکس هستند حتی برخی از آنها پک لوازم خانگی هم دریافت نکرده‌اند.

خواهر و برادری مبتلا به بیماری نادر sma نیز در گوشه‌ای از محوطه حضور داشتند، از آنها درباره وضعیتشان می‌پرسم که خانم عزیزی پاسخ می‌دهد: برادرانم هر دو مغازه خدمات کامپیوتری و کافی نت داشتند و بیش از ۱۵ رایانه در آنجا بود که همه آنها را آب برد و همه چیزمان را از دست دادیم حتی ماشین برادرم را نیز آب برد.

او همچنین ادامه می‌دهد: من مبتلا به بیماری sma هستم و در این سیل با مشکلات بسیاری مواجه شدم خاک وارد ریه‌ام شده بود و مدتی در بیمارستان بستری بودم. بیماری من نادر است و در اینجا وضعیت بسیار بدی پیدا کرده‌ام. برادرم بعد از سیل بیکار است، در حالی‌که دو خانواده از یک مغازه کافی‌نت نان می‌خورند. متأسفانه هیچ کسی هم وضعیت ما را بررسی نمی‌کند، بهزیستی هم به ما کمکی نکرد، در حالی که ما تحت پوشش بهزیستی بودیم.

از پایگاه هلال احمر خارج می‌شوم و به میدان شهرداری که بیشترین آسیب را در سیل فروردین ماه در این منطقه دیده بود، می‌روم. وارد یک مغازه تعمیر لوازم خانگی می‌شوم و درباره وضعیت شهر از صاحب مغازه که مردی میانسال است و در حال تمیز کردن یک قطعه یدکی است می‌پرسم، می‌گوید: در این سیل هر چه داشتیم از بین رفت. پس از اینکه ارزیاب‌ها آمدند یک وام ۴۵ میلیون تومانی به ما دادند، برای خسارت‌هایی که به مغازه‌هایمان وارد شده بود، اما مگر با ۴۵ میلیون تومان زندگی من دوباره بر می‌گردد. این سلیندر گاز قبل از سیل ۲۲۰ هزار تومان بود، اما همین سلیندر گاز را یک میلیون و ۴۵۰ هزار تومان خریدم من در این مغازه ۱۰ سلیندر داشتم که همه‌شان از دستم رفت.

این فرد با بیان اینکه کم‌کم خودمان دوباره مغازه را برپا کردیم، می‌گوید: مردم کمک‌های زیادی به ما کردند، درست است که همه زندگی ما از بین رفت و وسایلمان خسارت دید، اما مهمتر از همه این‌ها، اشتغال در این منطقه از بین رفت از خرم‌آباد تا اندیمشک اکثر زمین‌ها، کشاورزی بود که حالا همه آنها از بین رفته است. بهترین و مرغوب‌ترین زمین‌ها از بین رفته و بستر رودخانه شده است. این مغازه‌دار خاطرنشان می‌کند: گرد و غبار بعد از سیلاب هم ما برای ما در این منطقه دردسر جدید شده است.

در ادامه شاگرد مغازه نیز به بحث ما اضافه می‌شود و می‌گوید: ۴۵ سال دارم و مستاجر پدرم بودم. وقتی که سیل آمد همه وسایلمان از بین رفت، اما به دلیل شاگرد مغازه هستم نه خسارتی بابت کارم دریافت کردم و چون مستاجر هم بودم فقط یک کد به پدرم دادند و من نه کمک لوازم خانگی دریافت کردم و نه وام.

در طرف دیگر میدان شهرداری در نزدیکی رودخانه کشکان یک مغازه پوشاک زنانه است، وارد مغازه می‌شوم، صاحب مغازه می‌گوید: نزدیک به ۵۰۰ میلیون تومان جنس داخل مغازه داشتیم که بیشتر آن خسارت دیده است، اما فقط ۴۵ میلیون تومان به ما وام داده‌اند که با آن نمی‌توانم حتی نصف اجناسم را تهیه کنم.

او ادامه می‌دهد: به مغازه مجاور ما که یک مغازه کوچک بود و شاید ۲ میلیون تومان بیشتر در آنجا جنس و سرمایه نداشته هم ۴۵ میلیون تومان وام دادند، در حالی که به نظرم باید اسامی فروشندگان و فعالان آن صنف را یادداشت می‌کردند و بعد از بازدید به مغازه‌ای که بیشتر خسارت دیده بود، وام بیشتری پرداخت می‌کردند.

همسایه ما که خیلی کمتر از من خسارت دیده بود وقتی وامش را گرفت کلا مغازه را جمع کرد و گفت دیگر نیازی به مغازه نیست و شغل دیگری ایجاد می‌کند در حالی که من خسارت بیشتری دیده‌ام و اصلا نمی‌توانم با این وام آن را جبران کنم.

از او درباره توزیع اقلام خانگی می‌پرسم که اینطور پاسخ می‌دهد: منزل ما با مشکل مواجه نشده از همین‌رو برای دریاات اجناس مراجعه نکردم، چون نیازی به آنها ندارم. اما مغازه‌ام را آب برده است. البته متأسفانه دیده‌ام که برخی بیش از نیازشان اجناس دریافت کرده‌اند و برخی نیز اصلا نتوانستند چیزی بگیرند اینجا همه چیز شده پارتی‌بازی، اگر پارتی داشتی همه چیز زود برایتان می‌آورد و خودم این را با چشمانم دیده‌ام. اگر عصرها به بازار لوازم خانگی‌ها سری بزنید، می‌توانید یخچال‌هایی را که بین سیل‌زدگان توزیع شد، پیدا کنید اگر کسی یخچالش را آب برده باشد، یخچالش را برای فروش نمی‌گذارد و این به نظر من معنی‌اش این است که اقلام خانگی به درستی توزیع نشده است.

سید حمیدرضا کاظمی نماینده مردم پلدختر در مجلس شورای اسلامی در این باره گفت: کالاها و لوازم خانگی به دو شکل بین مردم توزیع شد؛ یکی توسط ستاد اجرایی فرمان حضرت امام که با توجه به لیست ارزیابی بنیاد مسکن برای همه افراد آسیب دیده در سیل کدی را در نظر گرفتند و لوازم خانگی به آنها نیز براساس همین کد تعلق گرفته است.

او بیان کرد: قرار بود جمعیت هلال‌احمر نیز کم و کاستی‌ها را جبران کند و هلال احمر در بین افرادی که کد گرفته‌اند اقلام توزیع کند، اما یک سری از خیرین نیز هستند که اقلامی را بین مردم آسیب‌دیده از سیل توزیع می‌کنند که کار این افراد قاعده خاصی ندارد و هر جا بخواهند اجناس‌شان را توزیع می‌کنند این کار خیرین یک تصور منفی در ذهن مردم ایجاد کرده است که برخی از افراد از یک کالا چند بار دریافت می‌کنند، اما به برخی‌ها هم به سختی جنس می‌رسد.

نماینده مردم پلدختر خاطرنشان کرد: من بررسی کردم و دیدم؛ اقلامی که توسط ستاد اجرایی توزیع می‌شود به آنهایی که کد گرفته‌اند و خانه‌شان تخریب یا تعمیر شده است، تحویل داده می‌شود، اما خیرین به هر جایی که دوست دارند کالا می‌دهند و این مشکل ایجاد کرده است و البته نمی‌توان به این موضوع هم ورود کرد.

کاظمی با بیان اینکه کسی نیست که کالاهای اساسی را دریافت نکرده باشد، گفت: تمام خانوارهایی که منازل‌شان تخریب یا تعمیری ارزیابی شده‌اند، اقلام مورد نیاز را دریافت کرده‌اند. البته افرادی هستند که به طور مثال در منزل پدرشان ساکن بوده‌اند و یا ادعا می‌کنند که به طور مثال در خانه پدر یا یکی از اقوام‌شان مستاجر بوده‌اند؛ این افراد کد دریافت نکرده و هنوز تصمیمی برای آنها گرفته نشده است، چرا که در موقع ارزیابی آنها را یک واحد در نظر گرفته‌اند. این افراد باید به بنیاد مسکن مراجعه و اثبات کنند که با پدر و مادرشان زیر یک سقف زندگی می‌کنند و حتما ساز و کاری برای اثبات این موضوع وجود دارد.

او همچنین در پاسخ به این سوال که چرا هنوز برخی افراد در حاشیه رودخانه کشکان و حومه شهر پلدختر در چادر یا کانکس زندگی می‌کنند، گفت: استاندار باید پاسخگوی این موضوع باشد، ما پیگیر وضعیت همه مردم هستیم. در حال حاضر نیز همه شهرنشینان یا مبلغی برای اجاره منزل به آنها داده شده یا در ساختمان‌های مسکن مهر ساکن شده‌اند. در روستاها نیز وام اجاره منزل به روستاییان داده شده است، اما تعداد خانه‌های روستایی کم است و نمی‌توانند جایی برای اجاره پیدا کنند و دستگاه‌های اجرایی باید برنامه مشخصی برای این بندگان خدا داشته باشند و باید پاسخگو باشند.